

מוסר רב והתעוררות על כל העולם על עשיר עני ואביון ומוכיח על עבירות שאינם סובר שהם עבירות לרוב רגילות ומרשיעים את האדם ליום הדין. בפרשות העשירים שאין להם בטחון בהקב"ה רק על מכונם :

יום ט

א לִמְנַצֵּחַ לְבִנְיָקָנִחַ מִזְמוֹר : ב שְׁמַעוּ זֹאת כָּל־הָעַמִּים הָאֵלֹהִינוּ כָּל־יִשְׁכְּבֵי חֶלֶד : ג גַּם־כִּנֵּי אָדָם גַּם־בְּנֵי־אִישׁ יִחַד עֲשִׂיר וְאֲבִיוֹן : ד פִּי יִדְבֹר חֲכָמוֹת וְהַגֹּת לִבִּי תְבוּנוֹת : ה אִמְטָה לְמִשְׁלַל אֹזֵנִי אִפְתָּח בְּכֹנֹד חִידָתִי : ו לִמָּה אֵירָא בְיָמֵי רָע עֵינִי עֲקָבֵי יִסּוּפֵנִי : ז הַבְּטֻחִים עַל־חִילָם וּבִרְבַּע עֲשָׂרִים יִתְהַלְלוּ : ח אִחַ לְאִפְדָּה יִפְדֶּה אִישׁ לְאִיתָן לְאֱלֹהִים כִּפְרוּ : ט וַיִּקְרַח פְּדִיוֹן נַפְשָׁם וַיְחַדֵּל לְעוֹלָם : י וַיַּחֲרִיעוּד לְנֹצֶחַ לֹא יִרְאֶה הַשְּׁחָת : יא כִּי יִרְאֶה | חֲכָמִים יָמוּתוּ יִחַד כִּסִּיל וְבָעַר יֶאֱבְדוּ וְעִזְבוּ לְאַחֲרֵים חִילָם : יב קִרְבָּם בְּתִימּוֹ | לְעוֹלָם מִשְׁכַּנְתָּם לְדוֹר־דֹּר קָרְאוּ בְשִׁמּוֹתָם עַל־אֲדָמּוֹת : יג וְאָדָם בִּיקָר בְּלִילִין נִמְשַׁל בְּבַהֲמוֹת נִדְמוּ : יד זֶה דְּרָכָם כִּסִּיל לָמוֹ וְאַחֲרֵיהֶם | בְּפִיהֶם יִרְצוּ סֵלָה : טו בְּצִאֵן לְשֹׁאֵל שֶׁתֵּי מוֹת יִרְעֶם וַיִּרְדּוּ בָּם יִשְׂרָאִים | לִפְקֹר וְצוּרִים לְבָלוֹת שֹׁאֵל מִזְבֵּל לוֹ : טז אֲדֹ־אֱלֹהִים יִפְדֶּה נַפְשִׁי מִיַּד שֹׁאֵל כִּי יִקְחֵנִי סֵלָה : יז אֲלִיתִירָא כִּי יַעֲשֶׂר אִישׁ כִּי־יִרְבֶּה כְּכֹד בֵּיתוֹ : יח כִּי לֹא בָמוֹת יִקַּח הַכֹּל לְאִי־רֹד אַחֲרָיו כְּכֹדוֹ : יט כִּי־נִפְשׁוּ בַחֲיוֹ יִבְרָךְ וַיִּוָּדֶה כִּי־תִטִּיב לָךְ : כ תִּבְאָ עַד־דֹּר אֲבוֹתָיו עַד־נֹצֶחַ לֹא יִרְאוּ־אוֹר : כא אָדָם בִּיקָר וְלֹא יִבָּן נִמְשַׁל בְּבַהֲמוֹת נִדְמוּ :

ג.

בזה המזמור מדובר בסמ תוכחות ומוסרים גדולים אשר המשוור מוכיח שאינם עושים תשובה בהכנעה ובנמיכות רוח. וגם הלומדים שאינם מקיימים סת שלומדים. רק מן השפה ולחוץ הם חוטאים ומחטיאים הרבה כהנה וכהנה :

א מִזְמוֹר לְאַסָּף אֵל | אֱלֹהִים יִהְיֶה דְבַר וַיִּקְרָא־אֶרֶץ מִמִּזְרַח־שֶׁמֶשׁ עַד־מִבְּאֵן : ב מִצִּיּוֹן מִכְּלִיל־יָפִי אֱלֹהִים הוֹפִיעַ : ג יִבָּא אֱלֹהֵינוּ וְאֲלִי־חֲרַשׁ אֲשִׁי־לִפְנֵינוּ תֹאכֵל וְסִבִּיבּוֹ נִשְׁעָרָה מְאֹד : ד יִקְרָא אֱלֹה־שָׁמַיִם מִעַל וְאֲלִי־הָאָרֶץ לָרִין עַמּוֹ : ה אֲסַפּוּ־לִי חֲסִידֵי כְרָתִי בְרִיתִי עַל־זִבְחָה : ו וַיִּגִּידוּ שָׁמַיִם צִדְקוֹ כִּי־אֱלֹהִים | שִׁפְטָהּ הוּא סֵלָה : ז שְׁמַעָה עַמִּי | וְאַדְבָּרָה יִשְׂרָאֵל וְאֶעֱיֶדָה בָּךְ אֱלֹהִים אֱלֹהֶיךָ אֲנֹכִי : ח לֹא עַל־זִבְחֶיךָ אוֹכִי־תֶךָ וְעוֹלֹתֶיךָ לְנִגְדִי תָמִיד : ט לֹא־אֶסְקַח מִבֵּיתֶךָ פֶּר מִמִּכְלָאֲתֶיךָ עֲתוּדִים : י כִּי לִי כָל־חֲתוּת־יַעַר בְּהֵמוֹת בְּהַר־רִי־אֶלֶף : יא יִדְעֵתִי כָל־עוֹף הָרִים וְזִיו שְׂדֵי עֲמָקֵי : יב אִם־אֶרְעֵב לֹא־אֹמַר לָךְ כִּי לִי תִבֵּל וּמִלֹּאֶה : יג הָאוֹכֵל בְּשֶׁר אֲבִירִים וְדָם עֲתוּדִים אֲשַׁתָּה : יד זִבְחַ לְאֱלֹהִים תֹּדָה וְשָׁלֵם לְעִלְיוֹן נִדְרֶיךָ : טו וַיִּקְרָאֵנִי בְּיוֹם צָרָה אֲחַלֶּצֶךָ וְתִכְבְּדֵנִי : טז וְלִרְשָׁע | אָמַר אֱלֹהִים מַה־לָּךְ לִסְפֹּר חֲקִי וּתְשֹׂא בְרִיתִי עַל־יָפֶיךָ : יז וְאַתָּה שִׁנְאַת מוֹסֵר וּתְשַׁלֵּךְ דְּבָרֵי אַחֲרֶיךָ : יח אִם־דָּרְאִיתָ נִגְבַּ וְתָרַץ עַמּוֹ וְעַם מְנַאפִּים חִלְקָה : יט פִּיהָ שְׁלַחַת בְּרָעָה וּלְשׁוֹנָהּ תִּצְמִיד מִרְמָה : כ תִּשָּׁב בְּאֲחִיךָ תִּדְבֹּר בְּכֶךָ אִמָּךְ תִּתְוַדֶּפֶי : כא אֱלֹהַ עֲשִׂיתָ | וְהַחֲרַשְׁתִּי דְּמִיתָ הַיּוֹת אֲהִיָּה כְּמֹד אוֹכִי־תֶךָ וְאֶעֱרַכָּה לְעֵינֶיךָ : כב כִּי־נָא נָא זֹאת שִׁכְתִּי אֱלֹהִי פֶן־אֲטַרְף וְאִין מַצִּיל : כג זִבְחַ תֹּדָה יִכְבְּדֵנִי וְשֵׁם דְּרָךְ אֶרְאֵנוּ בִישַׁע אֱלֹהִים :

ל יום שלישי

גא.

בו מזמור מה שנאמר לדוד על ידי נתן הנביא שחטא בבית שבע ונתן הנביא חלק לביתו ואז היה דוד המלך מתבודד כינו לבין הקדוש ברוך הוא ואמר תפלות גדולות וגוראות ואיך התנצל דוד בחטאו. וכל אדם יאמר מזמור זה על חטאיו ופשעיו :

א לִמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד : ב כְּבוֹא־אֵלָיו נָתַן הַנְּבִיא כְּאֲשֶׁר־כָּא אֶל־בֵּית־שָׁבַע : ג חֲנָנִי אֱלֹהִים כְּחַסְדֶּךָ כָּרַב רַחֲמֶיךָ מִחַה פִּשְׁעֵי : ד הָרַב כִּבְסֵנִי מַעֲוֵנִי וּמַחֲטָאֵתִי טַהַרֵּנִי : ה כִּי־פִשְׁעֵי אֲנִי אֲדַע וּמַחֲטָאֵתִי נִגְדִי תָמִיד : ו לָךְ לִבְרָךְ | חֲטָאֵתִי וְהִרַע בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂיתִי לְמַעַן־תִּצְדַּק בְּדִבְרֶךָ תִּזְכֶּה בְּשִׁפְטָה : ז הָךְ בָּעוֹן חוֹלֵלְתִי וּבַחֲטָא יִחַמְתָּנִי אֲמִי : ח הֵן אִמַּת חַפְצָת בְּטָחוֹת וּבִסְתָם חֲכָמָה תוֹדִיעָנִי : ט תַּחֲטָאֵנִי בְּאִזְוֹב וְאַטְהַר תְּכַבְּסֵנִי וּמִשְׁלַג אֶלְכִּין : י תִּשְׁמִיעֵנִי שִׁשְׁוֹן וְשִׁמְחָה תִּגְלָגֶה עֲצָמוֹת דְּכִיתָ : יא הִסְתַּר פְּנֶיךָ מִחֲטָאִי וּכְלִיעֲוֹנָתִי מִחַה : יב לֵב טָהוֹר בְּרָא־לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ נָכוֹן תְּרַשׁ בְּקִרְבִּי : יג אֲלִיתִשְׁלִיכֵנִי מִלִּפְנֶיךָ וְרוּחַ קִדְשֶׁךָ אֲלִיתִקַּח מִמֶּנִּי : יד הִשְׁיבָה לִי שִׁשְׁוֹן יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ נְדִיבָה תִּסְמְכֵנִי : טו אֶלְמַדָּה פִּשְׁעִים דִּרְכֶּיךָ וְחַטָּאִים אֱלֹהֶיךָ יִשׁוּבוּ : טז הֲצִילֵנִי מִדְּמָיִם | אֱלֹהִים אֱלֹהֵי תְשׁוּעָתִי תִרְגַּן לְשׁוֹנִי צִדְקָתֶךָ : יז אֲדַנִּי שִׁפְתִּי תִפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתֶךָ : יח כִּי | לֹא־תִחַפֵּץ זִבְחַ וְאַתָּנָה עוֹלָה לֹא תִרְצֶה : יט זִבְחִי אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁבָּרָה לִבִּי־נִשְׁבֵּר וְנִדְבָּה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה : כ הִיטִיבָה בְּרִצּוֹנָה אֶת־צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַם : כא אֲזַ תַּחֲפֹץ וּבְחִי־צִדְקָה וְעוֹלָה וּכְלִיל אֲזִיעֵלוּ עַל־מִזְבְּחֶיךָ פָּרִים :

גב.

בו מזמור המשוור מקונן על רואג מה שמתהלל ומתפאר על הרעה שעושה מה עלה ברעתו אם גבורה תחשב לו עשות רעה. והקללה שקולל אותו ולכל העושים בו :

א לִמְנַצֵּחַ מִשְׁכִּיל לְדָוִד : ב כְּבוֹא | דֹּאֵג הָאֲדָמָי וַיִּגְדַּ לְשֹׁאֵל וַיֹּאמֶר לוֹ בְּאִדְּוֹד אֶל־בֵּית אַחִימֶלֶךְ : ג מִה־תִּתְהַלֵּל בְּרָעָה הַגְּבוּר חֶסֶד אֵל כָּל־יְהוּדִים : ד הַיּוֹת תַּחֲשָׁב לְשׁוֹנָה כְּתַעַר מְלַפֵּשׁ עֲשֶׂה רַמְיָה : ה אֶתְהַבֵּת רָע מִטּוֹב שָׁקֵר | מִדְּבַר צִדְקָה סֵלָה : ו אֶתְהַבֵּת כְּלִיד־בְּרִי־בָלַע לְשׁוֹן מִרְמָה : ז גַּם־אֵל יִתְצַדֵּק לְנֹצֶחַ יִחַתֵּךְ וַיִּסְתַּח מֵאֵהָל וּשְׁרָשָׁךְ מֵאֶרֶץ חַיִּים סֵלָה : ח וַיִּירָאוּ צַדִּיקִים וַיִּירָאוּ וַעֲלִיו יִשְׁחַקוּ : ט הִנֵּה הַנֶּבֶר לֹא־יִשְׁעִים אֱלֹהִים מַעֲוֹנוֹ וַיִּבְטַח בְּרַב עֲשָׂרוֹ יַעֲזֹ בְּהוֹתוֹ : י וְאֲנִי כֹנֵית רַעְנָן בְּבֵית אֱלֹהִים בְּמַחֲתִי בַחֲסֵד אֱלֹהִים עוֹלָם וְעַד : יא אוֹדֶךָ לְעוֹלָם כִּי עֲשִׂיתָ וְאִקְנִיה שְׁמֶךָ כִּי־טוֹב נִגְדִי חֲסִידֶיךָ :

גג.

בו ידובר כשגידר טיטוס את הפרוכת כתרוב וחשב שיהרג את עצמו :

א לִמְנַצֵּחַ עַל־מַחֲלַת מִשְׁכִּיל לְדָוִד : ב אָמַר נָבִל בָּלְבוּ אִין אֱלֹהִים הַשְּׁחִיתוּ וְהַתְּעִיבוּ עוֹל אִין עֲשִׂה־טוֹב : ג אֱלֹהִים מִשְׁמִיִם הִשְׁקִיף עַל־בְּנֵי־אָדָם לִרְאוֹת הַיֵּשׁ מִשְׁכִּיל דִּרְשׁ אֶת־אֱלֹהִים : ד כִּלּוֹ סָג יַחְדּוֹ נֶאֱלַחוּ אִין עֲשִׂה־טוֹב אִין גַּם אַחֵר : ה הֵלֵא יִדְעוּ פִּעְלֵי אִין אֲכָלִי עַמִּי אָכְלוּ לָחֶם אֱלֹהִים לֹא קָרְאוּ : ו שֵׁם פָּתְחוּ פִּתְחָ לֹא־יִתְּנָה פִּתְחַ כִּי־אֱלֹהִים פּוֹר עֲצָמוֹת חֲנֹךְ הִבִּישְׁתָּה כִּי־אֱלֹהִים נֶאֱסָם : ז כִּי־יִתָּן מִצִּיּוֹן יִשְׁעוֹת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוֹב אֱלֹהִים שְׁבוֹת עַמּוֹ יִגַּל יַעֲקֹב יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל :

גד.

תפלה לאלהים שיושיע בגבורתו לכל המיחלים לחסרו ועיין ותראה תפלה גוראה ונפלאה שיש לכל אדם לומר בזמנו :

א לִמְנַצֵּחַ בְּנִגְנוֹת מִשְׁכִּיל לְדָוִד : ב כְּבוֹא הַיּוֹפִים וַיֹּאמְרוּ לְשֹׁאֵל הַלֹא־דָוִד מִכְתָּתָר עַמּוֹ : ג אֱלֹהִים בְּשִׁמְךָ הוֹשִׁיעֵנִי וּבְגִבּוֹרָתֶךָ תִּדְּוֵנִי : ד אֱלֹהִים שְׁמַע תְּפִלָּתִי הָאֵינוּנָה לְאִמְרֵי־פִי : ה כִּי זָרִים | קָמוּ עָלַי וְעִרְיָצִים בִּקְשׁוּ נַפְשִׁי לֹא שָׁמוּ אֱלֹהִים לְנִגְנָם סֵלָה : ו הִנֵּה אֱלֹהִים עוֹר לִי אֲרָנִי בְּסִמְכִי נַפְשִׁי : ז יִשְׁעִי הִרַע לְשׁוֹרִי בְּאִמְתֶּךָ הַצְמִיתָם : ח בְּנִדְבָה אֲזַבְּחָה לָךְ אוֹרָה שְׁמֶךָ יִהְיֶה כִּי־טוֹב : ט כִּי־כִל־צָרָה הֲצִילֵנִי וּבְאִזְבִּי רָאִתָּה עֵינִי :